

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121419648
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121419648.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte v zložení z predsedníčky senátu - JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - MUKU, s.r.o. so sídlom Závodská cesta 3911/24 Žilina, IČO : 53 572 297, v zastúpení právne - ADVOKÁTI Muller & Dikoš, s.r. o. so sídlom Závodská cesta 3911/24 Žilina, IČO : 36 864 455 proti žalovanej - UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Praha 6, Evropská 810/136, Vokovice, IČO : 49 240 480, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom UNIQA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, Krasovského 3986/15, IČO: 53 812 948 (právny nástupca pôvodnej žalovanej) v zastúp. právne CLS Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom Zochova 6-8, Bratislava, IČO : 36 854 972, v spore o zaplatenie 270 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5Csp 27/2021-131 zo dňa 15.2.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Csp 27/2021-143 zo dňa 21. februára 2022, čo do výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku III., v ktorom súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Vo zvyšných výrokoch uznesenie súdu prvej inštancie o s t á v a n e d o t k n u t ý.

Žalobcovi voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) vo výroku I. uznesenia pokračoval v konaní s konkrétne označenou právnou nástupkyňou pôvodnej žalovanej, vo výroku II. zastavil konanie v horeuvedenej právnej veci, vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a vo výroku IV. nariadil žalobcovi vrátiť súdny poplatok v konkrétne uvádzanej výške.

2. Okresný súd pri zastavení konania procesne postupoval v zmysle ust. § 144, § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) a keďže dispozitívny úkon späťvzatia žaloby žalobca uplatnil skôr, než sa začalo pojednávanie, resp. predbežné prejednanie sporu, s poukazom na ust. § 146 CSP súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nevyžadoval. Vo výroku III. posudzoval nárok strán sporu na náhradu trov zastaveného konania, riadiac sa podľa ust. § 256 ods. 1 CSP konštatoval procesné zavinenie na zastavenom konaní na strane žalovanej. V danej súvislosti súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobca vzal žalobu/návrh na začatie konania späť z dôvodu zaplatenia žalovanej sumy v priebehu súdneho konania dňa 28.1.2022, nadväzne tak pre správanie sa žalovanej došlo k späťvzatiu žalobného návrhu a z procesného hľadiska žalovaná zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Pri rozhodovaní o poplatkovej povinnosti/vrátení súdneho poplatku žalobcovi (vo výroku IV.) postupoval podľa režimu Z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

3. Voči výroku III. uznesenia o náhrade trov konania sa odvolala v zákonnej lehote žalovaná (ďalej aj ako „odvolateľ“), v tejto časti sa domáha zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeny, v rámci nej priznať jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa nej nie je zrejmé z odôvodnenia uznesenia na akom základe dospel okresný súd k záveru, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania, navyše v dotknutej časti je rozhodnutie voči nej aj arbitrárne nakoľko v ňom chýba logické vysvetlenie myšlienkového postupu, ktorý viedol k tomuto postulátu. Odvolateľ nesúhlasí s názorom súdu, že procesne zavinil zastavenie konania, hypoteticky hoc mohol zaviniť zastavenie konania z hmotnoprávneho hľadiska, nakoľko ale s účinnosťou CSP došlo k zmene právnej úpravy v otázke posudzovania prípadného hmotnoprávneho zavinenia (teda došlo k odklonu od pôvodnej právnej úpravy obsiahnutej v OSP, ktorá to vyžadovala), pre rozhodovanie o trovách konania je skúmanie tohto aspektu bezpredmetné. Argumentuje aj rozhodovacou praxou Ústavného súdu SR v otázke zákonných kritérií odôvodnenia rozhodnutia súdu. Odvolateľ uvádza ďalej, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči nemu nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 256 CSP v plnom rozsahu, hoc zastavenie konania žiadnym spôsobom procesne nezavinil, z uznesenia nie je zrejmé ako otázku procesného zavinenia okresný súd posúdil a ako sa s ňou vysporiadal a rovnako to platí pri rozhodovaní o trovách konania postupom podľa ust. § 256 CSP keď prihliadol na zavinenie z hmotnoprávneho hľadiska - dôvodnosti podanej žaloby, čo vlastne stotožnil s procesným zavinením zastavenia konania. Na základe uvedeného odvolateľ namietá nesprávne právne posúdenie otázky náhrady trov konania účastníkov, aj posúdenie podľa neúčinnnej a neplatnej právnej normy a je názoru, že okresný súd týmto postupom mu ako účastníkovi odňal aj možnosť konať.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozhodnutia v odvolaní napadnutom výroku a uplatňuje si voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Považuje rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti za vecne správne, tvrdí, že sa súd dôsledne vysporiadal s predmetom konania vzhľadom na späťvzatie žaloby a v otázke právneho posúdenia náhrady trov zastaveného konania nemožno súhlasiť s výkladom a interpretáciou žalovanej strany. Práve naopak, zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie pôvodne zakotvená v § 146 ods. 2 OSP bola prenesená, je obsiahnutá v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila ich vznik. Samotný pojem „procesné zavinenie“ je potrebné vykladať komplexne a extenzívne. Podľa komentára k CSP je jedným z príkladov procesného zavinenia práve situácia, kedy žalovaný splnil svoj dlh po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby (zároveň cituje žalobca v bode II. 6 aj z dôvodovej správy autorov Civilného sporového poriadku v otázke hodnotenia procesného zavinenia na zastavenom konaní v dôsledku späťvzatia žaloby). Dodáva tiež, že žalovanou prezentované skutkové a právne okolnosti v odvolaní sú v rozpore s ustáleným výkladom CSP a preto nijako neodôvodňujú zmenu rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti. Jedinou rozhodujúcou skutočnosťou je, že ku späťvzatiu žaloby bol žalobca nútený pristúpiť z dôvodu úhrady žalovanej sumy. Stotožňuje sa v celom rozsahu s právnym posúdením veci okresným súdom, poznamenáva záverom, že nespokojnosť odvolateľa s prijatým právnym záverom súdu netvorí opodstatnený dôvod odvolania.

5. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už ostali nečinné.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote na to oprávnená strana sporu, proti rozhodnutiu (jeho výroku) ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku III. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti. Výrokov odvolaní napadnutých sa nedotýkal.

7. Odvolanie vyhodnotil za neopodstatnené.

8. Primárne odvolací súd sa vyjadruje k odvolacej námietke v ktorej odvolateľ vytkol nedostatok dôvodov v písomnom vyhotovení rozhodnutia v súvislosti s aplikáciou ust. § 256 ods. 1 CSP. S odvolacom argumentáciou v danej časti odvolací súd nesúhlasil. Okresný súd v písomnom odôvodnení rozhodnutia relevantne zodpovedal a uviedol podľa akej procesno-právnej zásady postupoval, na základe akých skutočností pripísal procesné zavinenie za zastavené konanie strane žalovanej, odôvodnenie uznesenia v dotknutej časti spĺňa podľa názoru odvolacieho súdu kritériá riadne vyargumentovaného rozhodnutia súdu a tým garantuje stranám sporu aj právo na spravodlivé súdne konanie. Ako je zrejmé z obsahu odvolania, aj žalovaná/ako strana sporu veľmi dobre vedela voči ktorým podstatným záverom okresného

súdu v časti rozhodovania o nároku na náhradu trov zastaveného konania svoje námietky smerovať. Odvolací súd dáva do pozornosti odvolateľovi aj rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, v rámci nej už ustálené, že nie je povinnosťou všeobecného súdu v rozhodnutí odpovedať podrobne na všetky otázky stranami sporu nastolené, postačuje ak súd uvedie v písomnom odôvodnení rozhodnutia základné, podstatné dôvody svojho rozhodovania a v súdenom prípade uvedeným kritériám písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v riešenej otázke aj zodpovedá.

9. Rozhodovanie súdu o náhrade trov konania - nároku na náhradu sa vo všeobecnosti riadi zásadou úspechu/ neúspechu strán v sporovej veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Odvolací súd súhlasí s právnou argumentáciou žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu a tiež dáva do pozornosti odvolateľovi nasledovné : „Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 ods. 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniла, že vznikli. Bez ohľadu na to, že do CSP nebola výslovne prebratá druhá veta § 146 ods. 2 OSP, naďalej platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinił zastavenie konania. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo, rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť „ - viď z Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku autorov Števíček a spol. výklad k ustanoveniu § 256 CSP. Je jednoznačné, že v aktuálne súdnej veci okresný súd riešil totožnú procesnú situáciu a procesno-právny význam ustanovenia § 256 ods. 1 CSP správne pretavil do svojho rozhodovania o náhrade trov konania strán sporu. Obsah spisu preukazuje, že žalobca vo svojom dispozitívnom úkone, ktorým zobral žalobu späť (viď podanie zo dňa 11.2.2022 - na č.l. 126) označil za zásadnú okolnosť späťvzatia žaloby - návrh žalovanej strany na mimosúdne vyrovnanie na základe čoho dňa 28.1.2022 žalovaná na účet žalobcu uhradila istinu vo výške 270 eur, vykonanie úhrady žalovanou v priebehu vedeného sporu potvrdzuje aj výpis z účtu (na č.l. 127) a práve táto - jediná skutočnosť - správanie sa žalovanej strany v priebehu sporu viedol žalobcu k tomu, že na žalobe už netrval, zobral ju späť, následne konanie bolo zastavené.

10. V súhrne uvádzaných úvah a súvislostí odvolací súd opodstatnenosť odvolania žalovanej nemohol uznať.

11. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, úspešný bol žalobca, preto odvolací súd rozhodujúc podľa zásady úspechu / neúspechu priznal podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Výrokov uznesenia odvolaním nenapadnutých sa odvolací súd nedotýkal.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné n i e j e .